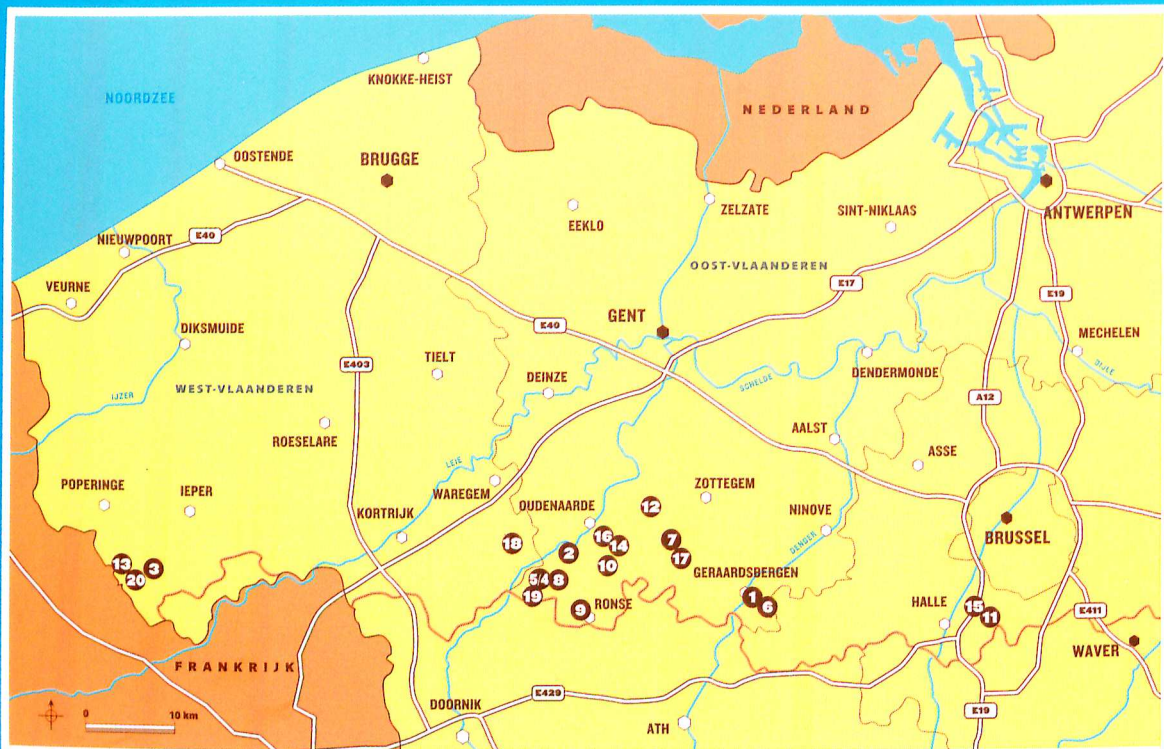

Overzichtskaart

20 MYTHISCHE VLAAMSE BERGEN

1 Muur van Geraardsbergen
GERAARDSBERGEN	8 Paterberg
KWAREMONT	15 Bruine Put
LOT/DWORP
2 Koppenberg
MELDEN	9 Kruisstraat
RONSE	16 Edelare
OUDENAARDE/EDELARE
3 Kemmelberg
KEMMEL	10 Taaienberg
ETIKHOVE	17 Tenbosse
NEDERBRAKEL
4 Oude Kwaremont
KWAREMONT	11 Alseberg
ALSEMBERG	18 Tiegemberg
TIEGEM
5 Kwaremont
KWAREMONT	12 Molenberg
SINT-DENIJS-BOEKEL	19 Kluisberg
RUIEN
6 Bosberg
ATEMBEKE/GALMAARDEN	13 Rodeberg
WESTOUTER	20 Monteberg
DRANOUTER
7 Berendries
MICHELBEKE	14 Eikenberg
MAARKE-KERKEM	

20 *Mythische*
VLAAMSE BERGEN

20 *Mythische*
VLAAMSE BERGEN

THIJS AMEYE

MET FOTO'S VAN

**KOEN
DE LANGHE**

20

Monteberg

Blz.12

19

Kluisberg

Blz.20

18

Tiegemberg

Blz.28

17

Tenbosse

Blz.38

16

Edelare

Blz.48

15

Bruine Put

Blz.58

14

Eikenberg

Blz.68

13

Rodeberg

Blz.78

12

Molenberg

Blz.88

11

Alseberg

Blz.100

10

Taaenberg

Blz.110

9

Kruisstraat

Blz.118

8

Paterberg

Blz.128

7

Berendries

Blz.140

6

Bosberg

Blz.152

5

Kwaremont

Blz.164

4

Oude
Kwaremont

Blz.174

3

Kemmelberg

Blz.186

2

Koppenberg

Blz.198

1

Muur
van Geraardsbergen

Blz.208

Aanloop

EN GOD SCHIEP DE HELLING

'Vlaanderen, mijn vlakke land', zong Jacques Brel en hij had gelijk. Vlaanderen stond achter in de rij toen God het landschap van bergen voorzag. En toch weet de Vlaamse wieliefanaat wel beter: wie het kleine niet eert, is het grote niet waard! Met als gevolg dat sinds de uitvinding van het stalen ros en zijn pedaalridder elke lichte glooiing de status van de Olympus krijgt toegemeten. Bergjes zijn heilig in ons vlakke land en al wat heilig is, moet worden vereerd. Wanneer kan dat beter dan tijdens de koers? Een mooier uithangbord dan een wielervedstrijd bestaat immers niet. Want zeg nu zelf, welke molshopen die met moeite honderd meter hoog zijn, hebben dezelfde internationale faam als de Muur van Geraardsbergen of de Koppenberg?

De helling wikt en beschikt. Onze wielershellden zijn letterlijk en figuurlijk slechts passanten in het rijk der Vlaamse heuvels. Wie te licht bevonden wordt, moet onherroepelijk afstappen. Waardige onderdanen wordt een vlotte overtocht gegund. De grootste atleten treden voorgoed uit de schaduw van de heuvel en betreden het godendom. Net als ten tijde van de Grieken gedijen echte goden immers het best op heuvels.

Bergjes halen het primaire in de mens naar boven. Ze wakkeren de competitiegeest aan. De onnozelse oneffenheid wordt door fietsrecreanten verheven tot 'een afspraak met de geschiedenis'. Hét moment om het verschil te maken en de anderen te tonen hoe goed de benen wel zijn. Trainingstochtjes netjes over de plaatselijke hobbels leiden, vergt doorgaans heel wat bochtenwerk, maar dat nemen wielertoeristen er graag bij, naar het voorbeeld van onze allergrootste coureurs.

Eddy Merckx, Lucien Van Impe, Freddy Maertens en Peter Van Petegem, allen hadden ze hun favoriete oefenbulten die hen wegwijzer moest maken over de conditie van het moment.

Vlaamse hellingen nemen de rol van scherprechter maar al te graag op zich. Bovenal zijn ze gul in het tentoonspreiden van hun kwaliteiten. Voor de toeristische sector zijn ze een godsgeschenk. In het woord 'herbergzaam' staat niet voor niets 'berg'. Bergen bieden een houvast. Een landschap zonder glooiing verzandt snel in een uitzichtloze en eentonige leegte. In het vlakke Vlaanderen wordt

deze *horror vacui* (de angst voor de leegte) op een al te kortzichtige manier gecounterd: men bouwt als een bezetene alles vol, met als resultaat dat verstedelijkte dorpen en ellendige boulevards met winkelketens nu de ware horror zijn.

Het Vlaamse platteland is gelukkig niet overal plat en volgebouwd. In het zuiden zorgen de heuvels sinds miljoenen jaren voor een natuurlijke ordening van het landschap. Ver weg van het verkavelde en geïndustrialiseerde Vlaanderen vormen de heuvel-landschappen in de Vlaamse Ardennen en het West-Vlaamse Heuvelland oases van

authenticiteit en pastoraal genieten, *à la recherche du temps perdu*. Het geluid dat overheerst, is dat van de ketting op het tandwiel. Hier heeft men een kassei in plaats van 'een baksteen' in de maag. En net dát maakt onze pietluttige heuveltjes in een wereld vol onbenullige molshopen zo uniek. Het zijn hoofdrolspelers in ons rijke wielerverleden.

Wat volgt is een adoratie voor de kasseien van de Taaienberg, de bochten van de Muur en de hellingsgraad van de Berendries. Hellingen met een toplaag eeuwige roem, flanken bezaaid met heroïek en een voet die baadt in het koerszweet. Hellingen die

gecontesteerd en aanbeden worden, hellingen die massahysterie afwisselen met stille natuurpracht. Hellingen die ons flandriens hebben geschonken.

Twintig legendarische kuitbijters uit de Vlaamse wielergeschiedenis. Twintig mythische Vlaamse bergen. Twintig unieke verhalen, gewikt en gewogen. Verloren wielernerfgoed als de Kwaremont en de Edelare tegenover de WK-hellingen Tiegemberg en Kruisstraat. Bucolische bulten zoals de Paterberg en de Molenberg versus hellingen met een uitstraling tot ver over onze grenzen zoals de Kemmelberg en de Koppenberg. Een zoektocht naar het absolute hoogtepunt van de Vlaamse koers. De ultieme klim: van nummer twintig naar nummer één.

Een zoektocht die tegelijk een ontdekkings-tocht is langs vele hoogtepunten uit het Vlaamse heuvellandschap, want Vlaamse hellingen zijn slechts het topje van de toeristische ijsberg. Op en om de bergjes is het ongestoord genieten: van de sfeer van weleer in de volkskroegen, van de gastronomie in toprestaurants en de warme gezelligheid in eethuisjes, van een deugddoende wandeling over beboste heuveltoppen, van folkloristische tradities en eigenzinnige kunst en nog zoveel meer.

Eén zaak is duidelijk, de Vlaming is trots op zijn hellingen, zijn streekproducten bij uitstek. Hoe minder een mens bezit, hoe meer hij immers zijn bezit koestert. God schiep de helling en 'den Vlaming' zag dat het goed was.

Monteberg

Als meesterknecht van de Kemmelberg heeft de Monteberg zijn plek tussen de meest memorabele Vlaamse hellingen wel verdiend. De fiere helling profileert zich nadrukkelijk als een berg voor hedonisten: voor fietsers een genot om te beklimmen, voor toeristen een hoogtepunt in een uiterst genietbare omgeving.

DE KLEINE KEMMELBERG

De **Monteberg** schurkt zich schijnbaar graag aan **tegen** zijn **grote broer**, de **Kemmelberg**. Twee West-Vlaamse toppen, lieflijk naast elkaar. Toch sukkelde de Monteberg bij zijn introductie met een knoert van een imagoprobleem. Hij ging immers als '**Kleine Kemmelberg**' door het leven en met zo'n naam kun je moeilijk succesvol zijn. Ondertussen is de Kleine Kemmelberg groot en noemt iedereen hem Monteberg.

Op sportief vlak mag de Monteberg dan wel in de schaduw liggen van de Kemmelberg, door zijn unieke ligging heeft hij andere troeven. Vanaf de **top** reikt het **uitzicht** tot diep in **la douce France**, het land waaraan de Monteberg duidelijk zijn hart heeft verpand. Met zijn op het zuiden gerichte flanken mag

de Monteberg gerust mediterrane ambities koesteren.

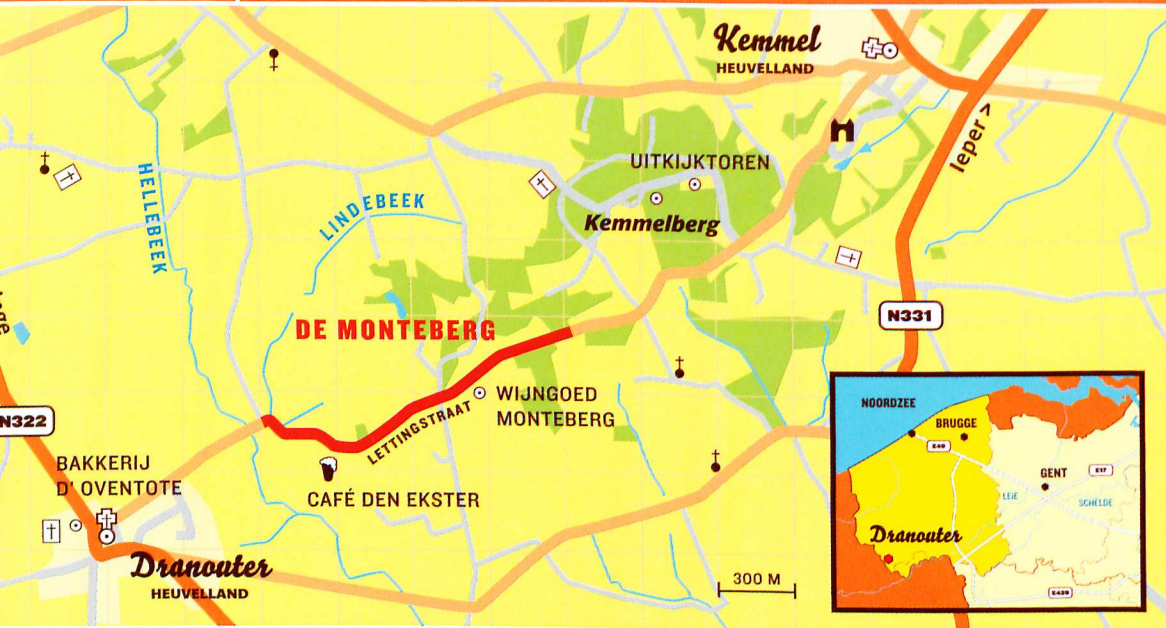
De beklimming door het **Beschermde Regionaal Landschap** beleef je dan ook als een totaalervaring, zeker in de zomer. De zachte glooiingen geven je de tijd om de omgeving langzaam in je op te nemen. Als je goed luistert, hoor je de lokale vogelpopulatie zelfs folklieders schallen. Met de heilige weide van het **Festival Dranouter** op een steenworp is dat natuurlijk niet te verwonderen. De laatste meters Monteberg fiets je voorbij **wijnranken**: een welkom decor voor wie in het zicht van de top een bedwelmend gevoel meent te moeten ervaren. Op de top van de Monteberg warrelt een warme bries. Het is de nieuwe wind die sinds enkele jaren door de Monteberg en het Heuvelland waait...

Appellation Contrôlée Heuvelland

De hellingen, de ondergrond, de bescherming door de bossen en het gematigd klimaat maken West-Vlaamse Heuvelland tot een **geknipt terroir**. De wijnbouwers van onder meer het Wijngoed Monteberg in Dranouter en van het domein Vidaigne en Entre Deux Monts in Westouter zijn er ondertussen in geslaagd het Heuvelland te laten erkennen als wijnstreek waardoor de wijnen het **kwaliteitslabel AOC** mogen dragen.

Monteberg

HELEBERGESCHIEDENIS

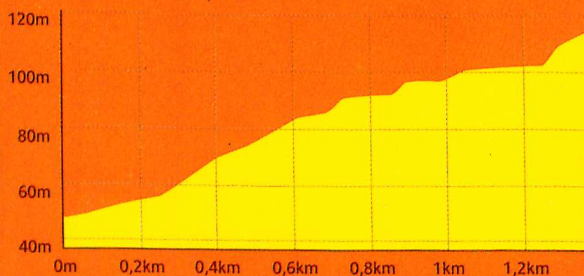
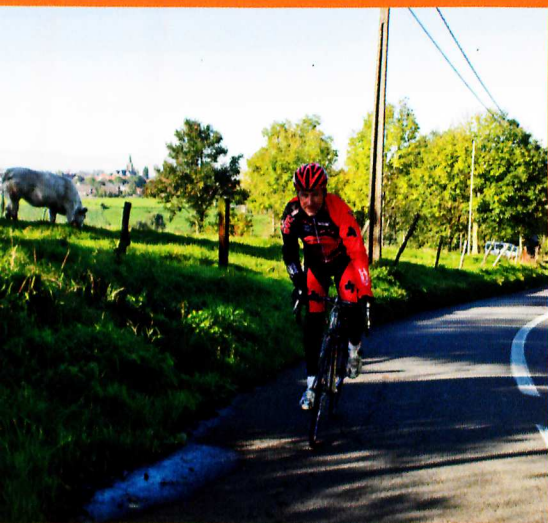
De Monteberg werd in 1972 toegevoegd aan een selectie van verbindingswegen van Gent-Wevelgem. Toen kwam toenmalig organisator Georges Matthys met de 'Kleine Monteberg' op de proppen. De Monteberg werd toen louter in de reeks van parcoursen opgenomen om zo de Kimmelberg, niet alleen via de westelijke zijde, maar ook vanuit het oosten te kunnen bestijgen. Gaandeweg groeide de Monteberg uit tot zijn huidige rol van scherprechter, maar steeds bij de gratie van de Kimmelberg. Anno 2011 is de tandem Monteberg - Kimmelberg gegroeid tot hét scharniermoment van Gent-Wevelgem.

STEEKKAART

STRAAT	Lettingstraat
GEMEENTE	Dranouter, Heuvelland
LENGTE	1.400 m
	Hoogteverschil 47 m - 114 m 67 m
GEMIDDELDE STIJGING	4,8%
MAXIMALE STIJGING	12%
STAAT VAN DE WEG	zacht asfalt

BEKLIMMING

De Monteberg bezorgt de wielertoerist een fijne klimervaring: lekker kronkelend, stevig hellend bij Café Den Ekster, vrij lang maar nooit superlastig.

FAUSTO EN DE MONTEBERG

De Monteberg biedt de koersende medemens een uitstekend alternatief voor de bonkige kasseien en het helse stijgingspercentage van de Kemmelberg. **PETER FARAZIJN**, *Westhoeker* en ex-winnaar van de Grote Prijs van Wallonië, kan hierover meespreken:

De Monteberg is een heel 'schoon bergske'. Toen ik nog in Boezinge woonde, lag hij steevast op mijn trainingsparcours. Ik had een traject van enkele kilometers te beginnen in Kemmel-dorp. De Kemmelberg zelf liet ik letterlijk links liggen. Ik reed liever de geasfalteerde zijheuvel, de Lettenberg richting Loker, naar boven. Vanaf het dorp is dat toch een lastige en lange bedoening. Vervolgens, na wat draaien en keren, draaide ik links de Lettingstraat op, wat me vlak aan de voet van de Monteberg bracht. Vanaf de top van de Monteberg ging het opnieuw in dalende lijn naar Kemmel-dorp. Twee keer bergop op een paar

kilometer dus. Een ideaal 'trainingstoerke' om een paar keer na elkaar af te haspelen en ondertussen 's goed diep te gaan. Geef mij maar het asfalt van de Monteberg. Een specialist van de stenen was ik allerminst en dus meed ik de kasseien van de Kemmel als de pest tijdens trainingstochtjes. Liever de Monteberg 'en danseuse' op de grote plateau.

De Monteberg en danseuse: typisch Peter Farazijn, een atypische Vlaamse renner die zich liever schuilhield tussen Ardense bulten dan te wringen en te ratelen op Vlaamse wegen. Aan de andere kant was Fausto – de bijnaam heeft Peter Farazijn te danken aan zijn **fausto-coppiaanse benen** – een oer-Vlaamse renner met jaarlijks onverantwoord veel koersdagen in de benen. Gent-Wevelgem was daar een van:

In Gent-Wevelgem doet de Monteberg in de eerste plaats dienst als studieronde voor de

'Ik meed de kasseien van de Kemmelberg als de pest op training; geef mij maar het asfalt van de Monteberg.'